

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: **Ing. J.A.**

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2024, č. j. X, **se ruší** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení v částce 164 Kč do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
- III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 9. 7. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

není invalidní. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně námitkami, které žalovaná rozhodnutím ze dne 24. 10. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

2. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Žalobkyně požádala o invalidní důchod pro zhoršení zdravotního stavu. Její žádosti žalovaná nevyhověla. Žalobkyně má za to, že hodnocení posudkového lékaře je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména lékařské zprávy z Ambulance léčba bolestí. Posudkový lékař učinil závěr bez podrobnějšího zkoumání jejího zdravotního stavu. Na jednání navíc nebyla přizvána. Při posuzování jejího zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Z uvedeného tak vyplývá, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, v rozporu s § 39 zákona o důchodovém pojištění a zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád.
5. Dne pak 31. 8. 2025 zaslala žalobkyně soudu podání, ve kterém uvedla, že trpí trvalými bolestmi v oblasti pánve po opakovaných gynekologických operacích a srůstech. Tyto bolesti se šíří do zad a dolních končetin a významně ji omezují v každodenním životě i při práci. Nezvládá žádnou fyzicky náročnou činnost a omezení se týkají i běžných domácích aktivit. Má za to, že její zdravotní stav odpovídá vyššímu než prvnímu stupni invalidity. K podání předložila aktuální lékařské zprávy.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě vedla, že dominantní postižení žalobkyně posudková lékařka IPZS osvětlila a uvážila i možnost odlišného zatřídění. Klíčovou roli hrály lékařskou dokumentací prokázané poruchy, tedy výsledky funkčních vyšetření, ze kterých se při určování poklesu pracovního potenciálu vychází. Posudkově významnou okolnost, coby impuls k aktivaci domněle přehlíženého § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zjevně lékařka IPZS nezjistila. K aktuálním zprávám upozornila na limitovanou použitelnost odborných nálezů po datu vydání napadeného rozhodnutí. K namítané absenci přímého vyšetření žalovaná poukázala na skutečnost, že žalobkyně blíže neuvedla, z jakého důvodu by měla být vyšetřena přímo. Nekompletnost medicínské dokumentace totiž žalobkyně žalované nevytkla. Uzavřela, že žaloba není důvodná.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

7. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
8. Z předložených spisů krajský soud zjistil, že žalobkyně dne 23. 4. 2024 požádala o invalidní důchod.

9. Lékař IPZS posoudil zdravotní stav žalobkyně a dne 27. 6. 2024 vydal posudek se závěrem, že žalobkyně není invalidní. Jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro onemocnění chronického pelvic pain sy se srůsty v pánvi. Pokles pracovní schopnosti hodnotil dle kapitoly XIII., odd. B, položky 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, ve výši 30 %.
10. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím žádost žalobkyně zamítla. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně dne 1. 8. 2024 námitkami, ve kterých uvedla, že v důsledku operace ze dne 26. 1. 2023 a především operace ze dne 17. 1. 2024 se její zdravotní stav zhoršil natolik, že jí není umožněno se zapojit do běžného života, zvláště pak vykonávat pracovní činnost.
11. Pro účely námitkového řízení nechala žalovaná vypracovat posudek o invaliditě ze dne 23. 9. 2024 se závěrem, že žalobkyně není invalidní. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., odd. C, položce 9a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Konkrétně je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu shodně jako na první instanci chronická bolest se stavem po laparoskopické oboustranné ovarektomii s lýzou rozsáhlých adhezí, po disekci ureteru oboustranně dne 26. 1. 2023 a stavem po laparoskopické lýze adhezí, disekci ureteru oboustranně, laváži, drenáži dne 17. 1. 2024. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 10 %. Zdravotní stav lékař hodnotil odlišně od lékaře v první instanci. Zařazení zdravotního postižení do jiné kapitoly vystihuje rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu lépe. Zdravotní stav je také možné posoudit srovnatelně se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIV., odd. B, položka 4-4a, kde je tíži funkčního postižení přiřazena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Recidivující bolestivý páteřní syndrom krční a bederní, bez projevů kořenového dráždění, je z funkčního hlediska postižením minimálním. Jiné zdravotní postižení, které by mělo na pracovní potenciál podstatný vliv, není odbornými nálezy dokladováno. V rámci námitkového řízení došlo k přehodnocení míry poklesu pracovní schopnosti z 30 % na 10 %. Posuzovaná je schopna výkonu výdělečné činnosti s využitím své kvalifikace, s omezením těžké fyzické práce, trvalého stání a pochůzek.
12. Na základě posudku o invaliditě ze dne 23. 9. 2024 vydala žalovaná dne 24. 10. 2024 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobkyně brojí žalobou.
13. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „posudek PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 17. 7. 2025 ve složení předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti interního lékařství a tajemnice. Žalobkyně na jednání byla přítomna.
14. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci OSSZ a ČSSZ, zdravotní dokumentaci a další lékařské zprávy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Popsala žalobní námitky žalobkyně, pracovní anamnézu žalobkyně. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobkyně. Na straně 3-4 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.
15. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jsou bolesti pánve při rozsáhlých srůstech po opakovaných gynekologických

operacích. Jedná se o stav, kdy jsou pánevní orgány pevně spojeny k sobě srůsty a jizvami, což omezuje jejich normální pohyblivost a je příčinou bolesti. Jiné posudkově významné zdravotní postižení zjištěno nebylo, neurologické onemocnění nebylo prokázáno. Posudková komise došla k odlišnému závěru proti lékaři IPZS ze dne 27. 6. 2024 a proti výsledku námitkového řízení ze dne 23. 9. 2024, neboť z gynekologických nálezů je prokázáno rozsáhlé postižení pánve srůsty.

16. PK MPSV po prostudování lékařských nálezů konstatovala, že postižení je nutné hodnotit podle kapitoly XIV., odd. B, položky 3 přílohy k vyhlášce pro posuzování invalidity. Postižení po odstranění dělohy pro benigní proces, s tím, že v tomto případě mnohočetných srůstů se jedná o stav srovnatelný s kapitolou XI, odd. C, položkou 9b. Jsou objektivizovány rozsáhlé srůsty pobřišnice, které sice nevedou k poruchám střevní pasáže, ale mají vliv na přirozenou pohyblivost orgánů malé pánve, tím způsobující bolesti. Do srůstů byly zahrnuty i močovody, které byly při posledním zákroku uvolněny. Jedná se o postižení další léčbou již podstatněji neovlivnitelné. Z rozmezí 20 % - 30 % stanovila vzhledem k rozsahu srůstů horní hranici 30 %. PK MPSV tuto horní hranici zvýšila o 5 % na celkových 35 % vzhledem ke skutečnosti, že posuzovaná není schopna pokračovat v předchozí výdělečné činnosti strojírenské dělnice s významnou fyzickou zátěží. Posudková komise nezvýšila hranici o 10 %, neboť schopnost rekvalifikace je zachována.
17. Posudková komise zkonstatovala, že z posudkového hlediska není žalobkyně schopna práce fyzicky náročné, se zvedáním, přenášením a tlačáním těžších břemen, práce ve vynucených polohách, v předklonu, trvale ve stoje. Je schopna práce fyzicky nenáročné, s možností střídání polohy, s výše uvedeným omezením.
18. PK MPSV uzavřela, že zdravotní stav žalobkyně odpovídá prvnímu stupni invalidity. Datum vzniku invalidity stanovil na 1. 8. 2024 (nárok nemocenské dávky skončil dne 31. 7. 2024).

V. Jednání soudu

19. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 18. 9. 2025 za účasti žalobkyně a zástupkyně žalované. Žalobkyně odkázala na svá dosavadní podání a uvedla, že se její zdravotní obtíže zhoršují a má za to, že její zdravotní stav odpovídá minimálně druhému stupni invalidity. V rámci dokazování byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ze dne 17. 7. 2025. Návrh na provedení důkazu lékařskými zprávami předloženými v průběhu soudního řízení krajský soud neprovedl. V souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. toliko ze zdravotního stavu žalobkyně v době rozhodování žalované. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobkyně jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Žalobkyně tak má možnost poukazovat na své případně se zhoršující zdravotní obtíže v novém správním řízení. Lékařské zprávy byly vydány až po datu vydání napadeného rozhodnutí, navíc krajský soud neshledal, že by tyto zprávy měly přesah do okamžiku vydání napadeného rozhodnutí. Z uvedených důvodů krajský soud vázán § 75 odst. 1 s. ř. s. neprovedl navržené lékařské zprávy k důkazu.
20. Následně dal krajský soud prostor účastníkům k závěrečným řečem a následně krajský soud postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
22. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.
23. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
24. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při

posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

25. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí týkající se invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s obdobím, kdy byla dávka původně přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy odnímaná či snížená dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).
26. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze 17. 7. 2025, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 18. 9. 2025. Krajský soud vyhodnotil posudek ze shora uvedených hledisek, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
27. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byl lékař se specializací interní lékařství). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudku zpracovaného v námitkovém řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost důvody pro tuto odlišnost.
28. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise

přitom posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře z oboru interního lékařství.

29. Již výše bylo nastíněno, že krajský soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
30. Krajský soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Posudková komise dospěla k odlišnému závěru proti lékaři IPZS ze dne 27. 6. 2024 a proti výsledku námitkového řízení ze dne 23. 9. 2024. PK MPSV vycházela především z gynekologických nálezů a vyšetření. Měla k dispozici také neurologické nálezy, ze kterých však neurologické onemocnění nebylo prokázáno. Právě z gynekologických nálezů dospěla posudková komise k závěru, že bylo prokázáno rozsáhlé postižení pánve srůsty. Postižení hodnotila podle kapitoly XIV. a odd. B, kterou připouštěl i posudkový lékař v námitkovém řízení. PK MPSV zároveň dodala, že postižení po odstranění dělohy pro benigní proces, s tím, že v tomto případě mnohočetných srůstů se jedná o stav srovnatelný s kapitolou XI., odd. C, položkou 9b. K procentuálnímu rozmezí odkázala především na rozsah srůstů, a proto stanovila horní hranici 30 %, přičemž tuto hranici zvýšila o 5 % z důvodu neschopnosti žalobkyně pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Žalobkyně namítala, že se její zdravotní obtíže zhoršují a má za to, že její zdravotní stav odpovídá minimálně druhému stupni invalidity. K tomu krajský soud sděluje, že v průběhu správního řízení dva lékařské posudky dospěly k závěru, že žalobkyně není invalidní. PK MPSV shledala, že žalobkyně sice invalidní je, ale na samé hranici procentního poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 %. Nejednalo se tak o případ, kdy by bylo hodnocení procentního poklesu hraniční a nebylo řádně vysvětleno, zda se jedná o první či druhý stupeň invalidity. Posudková komise přesvědčivě vysvětlila, proč se jedná o invaliditu I. stupně a také, proč nepřistoupila k dalšímu zvýšení procentuální hranice, krajský soud za této situace neshledal důvody pro to, aby rozporoval závěr o stupni invalidity.
31. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně tak krajský soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 17. 7. 2025. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 17. 7. 2025 za stěžejní důkaz o tom, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity.
32. Krajský soud s ohledem na doplnění žaloby připomíná, že v souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. toliko ze zdravotního stavu žalobkyně v době

rozhodování žalované. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobkyně jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Žalobkyně má však možnost poukazovat na své případně se zhoršující zdravotní obtíže v novém správním řízení.

33. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Žalovaná v napadeném rozhodnutí neshledala žalobkyni invalidní. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 17. 7. 2025, podle něhož žalobkyně byla k 1. 8. 2024 invalidní v prvním stupni.
35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně při jednání žádala o proplacení jízdného autobusem na a z jednání soudu, které prokázala jízdním dokladem v hodnotě 82 Kč za jednu cestu. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 164 Kč je žalovaná povinna uhradit podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 18. září 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně